

Sygn. akt **IC 446/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Chłopecka
Protokolant:	Protokolant sądowy Karolina Ostasiuk

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2016 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa **J. G.**

przeciwko **(...) Bank (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o ochronę dóbr osobistych

I. oddała powództwo;

II. odstępuje od obciążania powódki J. G. obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego;

III. nieuiszczone przez powódkę J. G. koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IC 446/15

UZASADNIENIE

23 kwietnia 2015r. J. G. wniosła o zobowiązanie Prezesa (...) S.A. z siedzibą w W. do dokonania pisemnych przeprosin powódki za to, że pozwany Bank w okresie od listopada 2010r. do kwietnia 2011r. nie przekazywał do (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. dyspozycji powódki z tytułu wpłat za użytkowanie lokalu nr (...) przy ul. (...) w W.. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz zadośćuczynienia w wysokości 20.000 zł. za negatywne skutki powstałe z winy pozwanego Banku.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że na skutek nieprawidłowego funkcjonowania pozwanego Banku zostały naruszone dobra osobiste powódki, powódka doznała krzywdy psychicznej, fizycznej i finansowej, do chwili obecnej odczuwa negatywne skutki nieprawidłowych działań pozwanego.

Pozwana (...)P. S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powódka J. G. od listopada 2010r. do kwietnia 2011r. dokonywała wpłat w (...) Banku (...). Wpłaty były dokonywane co miesiąc w kwocie po 300 zł. na konto (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą w W.. Powódka dokonywała wpłat na druk, który otrzymała od Spółdzielni. W tytule opłaty było zaznaczone „opłata za użytkowanie lokalu o indeksie (...)”, ponadto powódka dopisywała za jaki miesiąc dokonywana jest opłata (k-6-11, k- 127 przesłuchanie powódki).

Opłat za przedmiotowy lokal w/w wymienionym okresie dokonywał także były mąż powódki S. G.. S. G. wpłacał po (...) zł. i wskazywał za jaki miesiąc dokonywana jest opłata (k-7).

Analiza dokumentacji przeprowadzona przez pracowników pozwanego Banku wykazała, że Agent obsługujący w/w Agencję nieprawidłowo wykonywał dyspozycje powódki w zakresie zapisów tytułów przekazanych wpłat. Przedmiotowe wpłaty zostały przekazane bez informacji wskazującej miesiąc, którego dotyczyły poszczególne opłaty za użytkowanie lokalu. W lipcu 2014r. pozwany przesłał na adres powódki pismo z wyjaśnieniami co do powstałej sytuacji oraz z przeprosinami za niedogodności jakie spotkały powódkę w związku z powyższym (k-5).

Przeciwko powódce oraz jej byłemu mężowi S. G. toczyło się postępowanie cywilne z powództwa (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą w W.. W sprawie o sygn. akt IIC 43/12 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi II Wydziału Cywilnego, 20 lutego 2012r. zapadł wyrok, w którym zasądzono solidarnie od pozwanych kwotę 3.072, 17 zł. z tytułu opłat za w/w lokal za okres od grudnia 2010 roku do kwietnia 2011r. Jak wynika z uzasadnienia orzeczenia powódka i jej były mąż posiadali, w dacie dokonywania wpłat za okres XI.2010r.-IV.2011r., wymagalne zobowiązania wobec Spółdzielni wynikające z orzeczeń wydanych w sprawach o sygn.. II C upr. 9/11 oraz II C upr. 106/11 (k-22, 87-88, 102-105, akta II C 43/12 k-217-224, 351-355).

Powódka bardzo się zdenerwowała kiedy otrzymała pozew z sądu w sprawie o zapłatę należności z tytułu opłat za lokal. Nie mogła zrozumieć dlaczego Spółdzielnia nie zaliczyła opłat za lokal za miesiące, w których były dokonywane wpłaty i w zestawieniu salda wskazała „0” należnych opłat za okres 11.2010r. – 03.2011r. Powódka wskazała, że postępowanie sądowe i egzekucyjne bardzo negatywnie wpłynęło na jej stan zdrowia. Wszystkie te nieprzyjemności łączy z błędem popełnionym przez pozwanego Bank (k-128 przesłuchanie powódki).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o złożone do akt dokumenty oraz przesłuchanie powódki. Zeznania świadka A. Q. nie wniosły niczego istotnego w sprawie.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, co następuje.

Powódka domaga się w niniejszym postępowaniu ochrony swoich dóbr osobistych ze względu na nieprawidłowe funkcjonowanie banku, oraz wnosi o zasądzenie zadośćuczynienia w związku z naruszeniem tych dóbr, gdyż konsekwencją tych nieprawidłowości był wyrok jaki zapadł przeciwko powódce w postępowaniu cywilnym.

Zgodnie z treścią art. 23 k.c. dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Stosownie zaś do dyspozycji przepisu art. 24 § 1 k.c. ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny.

Rozpoznając sprawę w przedmiocie ochrony dóbr osobistych sąd winien w pierwszej kolejności ustalić, czy doszło do naruszenia dobra osobistego, a w przypadku pozytywnej odpowiedzi ustalić, czy działanie pozwanego było bezprawne. Bezprawność natomiast należy rozumieć jako zachowanie (działanie bądź zaniechanie) sprzeczne z porządkiem prawnym lub zasadami współżycia społecznego. Dowód, że dobro osobiste zostało zagrożone lub naruszone, ciąży na osobie poszukującej ochrony prawnej na podstawie art. 24 k.c. Natomiast na tym, kto podjął działanie zagrażające dobru osobistemu innej osoby lub naruszające to dobro, spoczywa ciężar dowodu, że nie było ono bezprawne. Powyższe wynika z ogólnej reguły rozkładu ciężaru dowodu statuowanej przepisem art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Zdaniem Sądu nie doszło do naruszenia dóbr osobistych powódki przez pozwany Bank. Nie ulega wątpliwości, że doszło do nieprawidłowości przy przekazywaniu wpłat powódki przez pozwanego Banku. Jednakże zarzucane przez powódkę nieprawidłowości nie stanowiły ingerencji w żadne z dóbr osobistych powódki. Zarzucane działania odnosiły się wyłącznie do sfery majątkowej powódki t.j. spełnienia przez powódkę świadczenia pieniężnego, w celu wykonania zobowiązania wobec osoby trzeciej. Zaś dobra osobiste są wartościami niematerialnymi, związanymi z osobowością człowieka. Z tego też względu działania mające za przedmiot wyłącznie zobowiązanie majątkowe powódki, nie mogą stanowić naruszenia dóbr osobistych. Wskazane w pozwie działania mogą być więc oceniane na płaszczyźnie sposobu wykonania zobowiązania. Przyjęcie przeciwnego stanowiska stanowiłoby rozszerzenie odpowiedzialności kontraktowej, przez wykreowanie roszczenia o zadośćuczynienie za szkody niemajątkowe.

Należy także wskazać, że powódka błędnie identyfikuje wydanie wyroku przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi, w sprawie o sygn. akt II C 43/12, jako następstwo zaniechań pozwanego Banku. Jak wynika z uzasadnienia orzeczenia powódka posiadała, w dacie dokonywania wpłat za okres XI.2010r.-IV.2011r., wymagalne zobowiązania wobec Spółdzielni wynikające z orzeczeń wydanych w sprawach o sygn.. II C upr. 9/11 oraz II C upr. 106/11. Dlatego też niezależnie od okresów za które powódka dokonywała wpłaty, Spółdzielnia mogła zaliczyć dokonane wpłaty na poczet opłat najdawniej wymagalnych oraz należności ubocznych, na podstawie art. 451 § 1 zd. 2 k.c.

Sąd odstąpił, na podstawie art. 102 k.p.c., od obciążania powódki obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz pozwanego Banku, ze względu na trudną sytuację finansową i zdrowotną powódki.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.